DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

31 stycznia | Nr. 3 | Rok 1933.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 50 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiazujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. 2, 3 i 4 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1933, zawierające m. in. treść następującą:

Nr. 2, *poz. 14—Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 listopada 1932 r. o częściowej zmianie taryfy celnej.*

15—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 grudnia 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia wysokości ogólnego kontyngentu odpędu na trzechlecie 1933 — 34, 1934— 35, 1935 — 36 dla gorzelni rolniczych oraz podziału tegoż kontyngentu na poszczególne województwa.

14.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 grudnia 1932 r.

w sprawie ustalenia przeciętnej zawartości skrobi w ziemniakach na kampanję 1932/33r.

Na zasadzie art. 70 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) w związku z wykonaniem art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) postanawiam, co następuje:

§ 1.

Przeciętną zawartość skrobi w ziemniakach, potrzebną do obliczenia podstawowej ceny monopolowej nabycia surowego spirytusu rolniczego, ustala się jednolicie dla całego Państwa na kampanję 1932/33 w wysokości 17,2%.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(„Monitor Polski" z dn. 14.I. 1933 r. Nr. 11, poz. 14).

15.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 stycznia 1933 r.

w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Oświęcimiu.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Cel we Lwowie zwija się Urząd Celny w Oświęcimiu.

§ 2.

Likwidację Urzędu Celnego w Oświęcimiu porucza się Urzędowi Celnemu w Krakowie.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(„Monitor Polski" z dn. 13.I. 1933 r. Nr. 10, poz. 11).

16.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 stycznia 1933 r.

w sprawie uzupełnienia spisu instytucyj naukowych i zakładów naukowo - badawczych, mających prawo przywozu z zagranicy bez cła środków, preparatów i przyrządów naukowych.

Na podstawie § 10 punkt 7 lit. c) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 276) w brzmieniu punktu 2 § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 105), spis instytucyj i zakładów naukowo - badawczych, podany w obwieszczeniu z dnia 28 maja 1932 r. w Nr. 131 „Monitora Polskiego" z 1932 r. pod poz. 162 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 18 z 1932 r., poz. 295), uzupełnia się dodaniem instytucyj: „Instytut Ekspertyz Sądowych w Warszawie" oraz „Państwowe Zbiory Sztuki w Warszawie".

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(„Monitor Polski" z dn. 20.I. 1933 r. Nr. 16, poz. 21).

17.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 stycznia 1933 r.

w sprawie umorzenia obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924.

Podaje się do wiadomości, że w myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie ustalenia wysokości emisji i przeznaczenia użycia 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 561), zostały umorzone w dniu 2 stycznia 1933 r. w drodze wykupu zgodnie z planem umorzenia, ustalonym w załączniku do § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 9 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 854), obligacje 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 na sumę zł 6.360.000.

Wyszczególnienie umorzonych obligacyj według odcinków i numerów podane jest w załączniku do niniejszego obwieszczenia.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński.*
Kierownik Departamentu.

(„Monitor Polski" z dn. 19.I. 1933 r. Nr. 15, poz. 18).

18.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 stycznia 1933 r.

w sprawie umorzenia obligacyj 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z r. 1926.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20-go czerwca 1927 r. w sprawie umorzenia obligacyj 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 491), dnia 2 stycznia 1933 r. zostały umorzone w drodze wykupu obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z r. 1926 na sumę zł 264.000.

Wyszczególnienie umorzonych obligacyj według odcinków i numerów podane jest w załączniku do niniejszego obwieszczenia.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński.*
Kierownik Departamentu.

(„Monitor Polski" z dn. 20.I. 1933 r. Nr. 16, poz. 20).

19.

OKÓLNIK T. 56 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1932 r.

L. D. IV. 32766/2/32

w sprawie taryfikacji przymiarów precyzyjnych, mikrometrów oraz suwaków mierniczych.

Do
Dyrekcyj Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 838), w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej, niniejszem wyjaśnia się, że przymiary precyzyjne, mikrometry oraz suwaki miernicze (szublery), podlegają cłu według poz. 169 p. 13 lit. a cyfry rzymskiej odpowiedniej taryfy celnej, zależnie od wagi sztuki, — wszystko jak narzędzia rozsuwane pomiarowe.

O powyższem poleca się bezzwłocznie zawiadomić podwładne urzędy celne.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz.*

(Monitor Polski z dn. 12.I. 1933 r. Nr. 9, poz. 8).

20.

OKÓLNIK T. 57 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1932 r.

L. D. IV. 32765 2 32

w sprawie clenia szlifowanych wyrobów ze szkła, imitujących drogocenne kamienie.

Do

Dyrekcyj Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie i Gdańsku oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec ukazania się na rynku wyrobów ze szkła, szlifowanych imitujących drogocenne kamienie, przedziurawionych, używanych do wyrobu kolij, niniejszem wyjaśnia się, że powyższe wyroby ze szkła o kształtach drogocennych kamieni, szlifowane, nawet przedziurawione, należy traktować jak imitację drogocennych kamieni i clić według poz. 67 p. 2 tar. celnej.

Sporządzone z takich kamieni kolje, należy traktować jak wyroby galanteryjne, w skład których wchodzi materjał kosztowny i clić według poz. 215 p. 1 tar. celnej.

O powyższem poleca się bezzwłocznie powiadomić podległe urzędy celne.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewcz.*

(Monitor Polski z dn. 12.I. 1933 r. Nr. 9, poz. 9).

21.

OKÓLNIK T. 58 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1932 r.

L. D. IV. 33032/2/32

w sprawie taryfikacji niektórych towarów.

Do

Dyrekcyj Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie i Gdańsku oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W celu prawidłowego clenia towarów niniejszem wyjaśnia się:

1) Śruby żelazne lub stalowe, nieposiadające dodatkowych części, za wyjątkiem nakrętek lub podkładek, bez względu na przeznaczenie oraz wykończenie tych śrub, zgodnie z brzmieniem odnośnej pozycji taryfy celnej, clić według poz. 153 p. 5 litery odpowiedniej, zależnie od średnicy niegwintowanej części, ewentualnie z dodatkiem przewidzianym uwagą do poz. 153, za pokrycie nieszlachetnemi metalami.

2) Rakiety tenisowe o naciągu ze strun wykonanych ze sztucznego jedwabiu, stanowiących w tym wypadku namiastkę strun jelitowych, traktować narówni z rakietami o naciągu ze strun jelitowych i odpowiednio clić.

3) Strzykawki t. zw. Tarnawskiego i inne podobne, składające się z rurki szklanej, a także tłoku i zakończenia z gumy twardej, względnie twardej i miękkiej, traktować jak wyroby z gumy twardej i clić według poz. 88 p. 2 lit. b cyfry rzymskiej odpowiedniej, zależnie od wagi sztuki.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewcz.*

(Monitor Polski z dn. 12.I. 1933 r. Nr. 9, poz. 10).

22.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 stycznia 1933 r.

L. D. III. 20887 6/32

w sprawie postępowania przy dokonywaniu przelewów.

Do

wszystkich władz centralnych, wszystkich departamentów i samodzielnych urzędów Min. Skarbu, wszystkich izb skarbowych oraz Komendy Straży Granicznej.

Na zapytanie jednej z izb skarbowych Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zarządzeniem tut. z dn. 22 listopada 1932 r. L. D. III. 16398/6 32 (Dz. Urz. Min. Sk. z 1932 r. Nr. 34, poz. 531) ustalono, jako zasadę, aby wszelkie przelewy z rachunków, otwartych w danej izbie skarbowej (Wydziale skarbowym) na rachunki, otwarte w innych izbach skarbowych względnie kasach urzędów skarbowych, dokonywane były w drodze obrotu P. K. O. Tem samem nie powinny również być nadal stosowane asygnacje **„z upoważnieniem do przelewu"** (np. z kredytów otwartych w izbie skarbowej na rachunki bieżące w innych kasach lub izbach skarbowych), zamiast których to asygnacyj należy obecnie wystawiać czeki przelewowe na P. K. O. W odstępstwie od tej zasady nie wyklucza się stosowania asygnacyj „z upoważnieniem do przelewu" w tych wypadkach, kiedy chodzi o wyczerpanie posiadanego ewentualnie zapasu blankietów asygnacyj. Natomiast wobec wyżej zacytowanego zarządzenia Ministerstwa Skarbu, dokonywanie przelewów w trybie § 52 Instr. kas. zapomocą asygnacyj (zleceń wypł. z r-ków bież.) „na przelew" nie może być nadal stosowane.

Jednocześnie, dążąc do ograniczenia obrotów gotówkowych w kasach urzędów skarbowych, Ministerstwo Skarbu zaleca dokonywanie wypłat w drodze obrotu P. K. O. również w tych wypadkach, w których dotychczas stosowano asygnacje „z upoważnieniem **do wypłaty"**.

Kierownik Departamentu:
(—) *Nowak.*

23.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 stycznia 1933 r.

L. D. VI. 15558/1.32

w sprawie wykładni ustawy przeciwalkoholowej.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Postanowienia okólnika z dnia 16 lutego 1932 r. L. D. VI. 2079/K/32 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 6, poz. 106) w sprawie wykładni ustawy przeciwalkoholowej ulegają następującym zmianom:

1) w punkcie 1 po słowach „bufety klubowe, związkowe" dodaje się przecinek i wyrazy „kasyna i kluby wojskowe",

2) w punkcie 2 po wyrazach „I i II kl." skreśla się wyrazy: „i w kasynach wojskowych".

(—) *St. Widomski,*
Kierownik Departamentu.

24.

INSTRUKCJA

z dnia 21 grudnia 1932 r.

dla urzędów skarbowych w przedmiocie maszynowego wytłaczania znaków stemplowych, wydana w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 25 lutego 1932 r. w sprawie maszynowego wytłaczania znaków stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 349) w brzmieniu, ustalonem w § 192 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842) — które w niniejszej instrukcji będzie oznaczane skrótem r. m. s. — zarządza się:

I. Przepisy dla działu opłat stemplowych.

§ 1. Funkcjonarjusz urzędu skarbowego, przeprowadzający kontrolę, przewidzianą w § 13 r. m. s., ma ustalić:

1) czy drzwiczki, zakrywające zamek urzędowy (§ 6 r. m. s.), jak również pokrywa maszyny, są unieruchomione (§ 7, ustęp pierwszy, r. m. s.),

2) czy okienko, znajdujące się w owych drzwiczkach, jest zasłonięte wkładką, zaopatrzoną w pieczęć Urzędu Opłat Stemplowych w Warszawie (§ 7 r. m. s.),

3) czy karta stemplowa jest zamknięta i nie może być wysunięta,

4) jaką liczbę wskazuje licznik główny,

5) jaką liczbę wskazuje licznik poboczny,

6) czy liczba, wskazana przez licznik główny, po zaokrągleniu wzwyż do pełnej jednostki obliczeniowej i podzieleniu przez jednostkę obliczeniową, daje iloraz równy liczbie wskazanej przez licznik poboczny; w razie niezgodności należy stwierdzić, czy uwzględnienie uwidocznionych w „księdze kontroli kart stemplowych" bieżących seryj obrotów obu liczników doprowadza do uzgodnienia,

7) czy ostatnia łączna liość kart stemplowych, wymieniona w kolumnie 2 księgi kontroli, jest zgodna z sumą, wynikającą ze zliczenia: ostatniego numeru karty stemplowej, uwidocznionego w kol. 7, jednej karty stemplowej, zamkniętej w maszynie tudzież ilości będących w posiadaniu podatnika: kart stemplowych jeszcze nieużytych oraz zużytych, a niezwróconych.

Wyniki kontroli mają być stwierdzone protokólarnie. Nadto należy stwierdzić odbycie kontroli zapomocą adnotacji w kolumnie 13 księgi kontroli, a mianowicie przez wymienienie: daty kontroli oraz ostatniej objętej kontrolą daty uwidocznionej w kolumnie 1.

§ 2. Złożone przez podatnika karty stemplowe i taśmy kontrolne (§ 10 r. m. s.) jak również karty stemplowe, użyte do próbnego stemplowania (§§ 7 i 12 r. m. s.), mają być przechowywane pod zamknięciem, a mianowicie co do każdego podatnika w oddzielnem opakowaniu odpowiednio oznaczonem. Mają być ułożone w porządku arytmetycznym.

§ 3. Dział opłat stemplowych prowadzi księgę kontroli kart stemplowych (§ 11 r. m. s.), a mianowicie na egzemplarzu, wręczonym przez płatnika (zdanie drugie powołanego § 11). Kolumny 1 — 4 wypełnia się na podstawie: a) protokółów, tyczących się próbnego stemplowania (§§ 7 i 12 r. m. s.), b) zawiadomień o sprzedaży kart stemplowych (§ 6 niniejszej instrukcji).

Wpisy w kolumnach 1 — 12 mają być dokonane w jednakowem brzmieniu w obu egzemplarzach księgi kontroli: w tym, który przechowuje urząd skarbowy i w tym, który zatrzymuje podatnik.

II. Przepisy dla działu rachunkowo-kasowego (kasy urzędu skarbowego).

§ 4. Kasa urzędu skarbowego, w którego okręgu znajdują się osoby, posiadające zezwolenie na uiszczanie opłat stemplowych zapomocą maszynowego wytłaczania znaków stemplowych (§§ 5 i 6 r. m. s.), zaopatruje się w karty stemplowe (§ 8 r. m. s.) w Biurze Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu, w sposób

wskazany w § 125 instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych z dn. 13 grudnia 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 33, poz. 353) i stosuje do nich odpowiednio §§ 125, 126, 128, 129, 131 i 132 powołanej instrukcji (w brzmieniu XVII PD Dz. Urz. z 1933 r. Nr. 2, poz. 9) tudzież § 32 Przepisów przejściowych z dnia 27 grudnia 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. z 1927 r. Nr. 1, poz. 3).

Celem zarachowania przychodu i rozchodu kasa urzędu skarbowego posługuje się formularzem według wzoru 26 do i. s.; w nagłówku należy wyrazy: „znaczków stemplowych" zmienić na wyrazy „kart stemplowych", a w kolumnie 4 pod nagłówkiem „złote" wpisać do dwóch rubryk pustych liczby 500 i 1.000. Dowodami rozchodowemi są oprócz pism, wymienionych w § 131 i. s., również deklaracje, któremi dział opłat stemplowych urzędu skarbowego żąda wydania karty stemplowej celem próbnego stemplowania (§§ 7, 12 i 12-a r. m. s.).

§ 5. Kasa urzędu skarbowego uzależnia każdą sprzedaż kart stemplowych od przedstawienia księgi kontroli kart stemplowych (§ 11 r. m. s.), a sprzedaż pierwszą od złożenia kasie skarbowej zaświadczenia urzędu skarbowego, iż temu urzędowi został złożony egzemplarz księgi kontroli.

§ 6. Przy każdej sprzedaży kart stemplowych ma kasa urzędu skarbowego: 1) wypełnić w księdze kontroli, przedstawionej przez płatnika, kolumny 1 — 4 (§ 11, punkt 3, r. m. s.), 2) sporządzić „zawiadomienie o sprzedaży kart stemplowych" według załączonego wzoru i wręczyć je niezwłocznie działowi opłat stemplowych.

III. Przepisy dla kierownika urzędu skarbowego.

§ 7. Kierownik Urzędu Skarbowego ma w odstępach czasu, wskazanych przez izbę skarbową, sprawdzać zgodność między poszczególnemi grupami kolumn księgi kontroli, a mianowicie badać:

1) czy podsumowania w kolumnie 2 są prawidłowe;

2) czy serje i numery, wymienione w kol. 6 są zgodne z wymienionemi w kol. 3;

3) czy numery, wymienione w kol. 7, są uszeregowane ściśle w porządku arytmetycznym i czy żaden z numerów kolejnych nie jest pominięty;

4) czy znajdują się w urzędzie skarbowym wszystkie karty stemplowe, wymienione w kol. 6, i czy posiadają cechy, podane w kol. 7 i 8;

5) czy (począwszy od drugiego odcinka taśmy kontrolnej) przy każdym odcinku, wymienionym w kol. 11, pierwszy numer znaku stemplowego następuje arytmetycznie bezpośrednio po numerze ostatnim, uwidocznionym na odcinku poprzednim;

6) czy znajdują się w urzędzie skarbowym wszystkie odcinki, wymienione w kol. 11 oraz czy pierwszy i ostatni numer znaku stemplowego, uwidoczniony na każdym odcinku, jest zgodny z wymienionemi w kol. 11;

7) czy daty kalendarzowe, uwidocznione na taśmie kontrolnej, są uszeregowane ściśle w porządku chronologicznym.

Wyniki kontroli ma kierownik urzędu skarbowego stwierdzić protokólarnie.

Nadto ma stwierdzić odbycie kontroli zapomocą adnotacji w kolumnie 13 księgi kontroli, wymieniając — oddzielnie co do każdej z kolumn pod 1, 5 i 10; do której daty włącznie dokonał kontroli.

IV. Przepis końcowy.

§ 8. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

Wzór do § 6.

Zawiadomienie o sprzedaży kart stemplowych.

Firma płatnika.
Numer fabryczny maszyny.
Numer licencji.
Jednostka obliczeniowa.
Data sprzedaży.
Serje i numery.
Ilość sztuk: a) sprzedanych ostatnio,
b) sprzedanych wymienionemu płatnikowi od początku.

. . . . . dnia . . . . .
Kasa Urzędu Skarbowego w . . . . . .

Pieczęć Podpis.

25.

WYKŁADNIA

Ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

358. Wykładnia Nr. 318, ogłoszona w N-rze 26 Dziennika Urzędowego pod poz. 382, zostaje uzupełniona następującym ustępem końcowym:

Stawka ulgowa w wysokości 1% ma być zastosowana — w przypadku utworzenia nowego gospodarstwa — w szczególności wówczas, gdy przedmiotem sprzedaży parcelacyjnej jest działka, nie posiadająca cech, wymienionych w ustępach 2, 3, 4 art. 50 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, jeżeli jej obszar nie przewyższa 35 ha, a jest położona w jednym z powiatów górskich, wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 532) (L. D. V. 55868/5/32).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że celem udostępnienia zainteresowanym zapoznania się z wszelkiemi zmianami taryf celnych państw obcych, dostarcza za opłatą rocznego abonamentu w kwocie zł 30.— odpowiednie publikacje w języku francuskim, angielskim lub niemieckim, wydawane przez Biuro Międzynarodowe Tłumaczeń taryf celnych. Kwota ta obejmuje koszty przesyłki.

W wydawnictwie tem ukaże się również tłumaczenie nowej polskiej taryfy celnej.

* * *

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że zginął jeden blok 20-stronicowy pokwitowań dla sekwestratorów, wzór Nr. 383 M. S. E. 24 Serja E z numeracją od 602001 — 602100.

KOMUNIKAT.

Ukazało się wydawnictwo pod tytułem: „Obliczenia procentowe w zastosowaniu do podatków i opłat oraz przepisy o poborze kar za zwłokę i 10% dodatku" w opracowaniu Bolesława Lipińskiego, pełniącego obowiązki inspektora ministerjalnego w Departamencie Podatków i Opłat Ministerstwa Skarbu.

Wydawnictwo to, ułatwiające pracę urzędników skarbowych i sekwestratorów, winno w służbie skarbowej znaleźć jaknajszersze zastosowanie.

KOMUNIKAT

Po wyczerpaniu wydania pierwszego, wyszło obecnie z druku wydanie drugie uzupełnione wydawnictwa p. t. „Ustawa o Państwowym Podatku Przemysłowym" wraz z rozporządzeniami i okólnikami Ministerstwa Skarbu oraz wyrokami Najwyższego Trybunału Administracyjnego i Sądu Najwyższego, z uwzględnieniem wszelkich zmian, wprowadzonych nowelą do ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 19 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 881) w opracowaniu Stanisława Kryglera, Zastępcy Kierownika Urzędu Skarbowego w Warszawie.

Niezależnie od powyższego wydawnictwa ukazało się jednocześnie osobne uzupełnienie (dodatek) do wydania pierwszego, które to uzupełnienie wraz z wydaniem poprzedniem stanowi integralną całość.

Z BANKU POLSKIEGO.

W dniu 12 stycznia odbyło się pod przewodnictwem Prezesa dr. Władysława Wróblewskiego posiedzenie Rady Banku Polskiego, na którem Rada wysłuchała sprawozdań Dyrekcji i Komisyj Rady z działalności Banku w grudniu. Następnie Rada zatwierdziła przedstawione przez Dyrekcję sprawozdanie, oraz zamknięcie rachunków za 1932 rok. Z rachunków zysków i strat wynika, że po odpisaniu całej reszty straty na funtach, nieumorzonej w 1931 r., oraz dokonaniu znacznych odpisów na wekslach w procesie pozostaje czysty zysk w wysokości 12.2 milj. zł. Rada uchwaliła przeto przedstawić Walnemu Zebraniu Akcjonarjuszów wniosek wypłacenia za rok ubiegły dywidendy od akcyj I i II emisji w wysokości 8%.